

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Tomáše Kocourka a soudkyň Evy Šonkové a Sylvie Šiškeové v právní věci žalobkyně: **M. B.**, zast. opatrovníkem D. M., proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 21. 8. 2024, č. j. MPSV-2024/183955-917, a ze dne 22. 8. 2024, č. j. MPSV-2024/184699-917, o námitce podjatosti vznesené žalobkyní ve věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 30 Ad 7/2024,

t a k t o :

Soudce Krajského soudu v Hradci Králové JUDr. Jan Rutsch **není vyloučen** z projednávání a rozhodování věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 30 Ad 7/2024.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně v řízení vedeném u Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“) pod sp. zn. 30 Ad 7/2024 namítla podjatost samosoudce JUDr. Jana Rutsche, jemuž byla věc dle rozvrhu práce přidělena k projednání a rozhodnutí, jakož i všech ostatních specializovaných samosoudců krajského soudu. Námitku zdůvodnila tím, že soudní řízení, která byla v jejích věcech vedena před krajským soudem a rozhodována samosoudcem, byla rozhodnuta v její neprospěch. Proto rovněž navrhla, aby její věc rozhodl tříčlenný senát složený z předsedy a dalších dvou soudců.

[2] Krajský soud žalobkyni usnesením ze dne 11. 12. 2024, č. j. 30 Ad 7/2024-50, vyzval, aby ve lhůtě jednoho týdne od jeho doručení doplnila a upřesnila důvody, pro které námitku podjatosti vznesla, a zároveň ji poučil o důvodech, proč je její věc rozhodována samosoudcem, a nikoli senátem.

[3] Žalobkyně následně krajskému soudu zaslala v reakci na tuto výzvu přípis, v němž setrvala na důvodech namítané podjatosti. Konkrétně uvedla, že soudcům, kteří rozhodovali v řízeních týkajících se její dcery a vnuka, bylo v minulosti opakovaně bráněno rozhodnout v souladu se zákonem. Uvádí skutečnosti, ze kterých dovozuje, že je krajskému soudu ve spravedlivém rozhodování bráněno i nadále. K závěru o podjatosti soudců krajského soudu

dospěla poté, co byl soudce rozhodující v rozvodovém řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 8, v němž šlo o rozvod stěžovatelčiny dcery, vyloučen z projednávání a rozhodování věci. Žalobkyně dále uvádí, že objektivnímu rozhodování krajského soudu ve věcech týkajících se jejich rodinných příslušníků v minulosti bránily „hybridní a kybernetické útoky na státní infrastrukturu“ a „nezákonné odposlechy“. Její vnuk byl nespravedlivě utiskován orgány veřejné moci (kybernetický útok, omezení osobní a domovní svobody). Žalobkyně doplňuje, že jí byl v minulosti odepřen přístup ke zdravotní péči. V souvislosti s těmito tvrzeními se žalobkyně domáhá aplikace závěrů vyslovených v nálezů Ústavního soudu sp. zn. II ÚS 52/21.

[4] Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), *soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*

[5] Odnětí věci jednomu soudci a její přikázání jinému soudci je třeba považovat za výjimečný postup, což ostatně nejlépe vyplývá ze žalobkyní poukazovaného nálezů Ústavního soudu. Je možné k němu přikročit jen z opravdu závažných a především žalobcem konkrétně vymezených důvodů, které soudci brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě (nestranně). V nynější věci žalobkyně neuvedla žádný konkrétní závažný důvod spočívající ve vztahu soudce k projednávané věci či jejím účastníkům, pro který by bylo možné dovozovat jeho podjatost.

[6] Žalobkyně zjevně vidí příčinu podjatosti v minulém rozhodování krajského soudu, to však podle výslovného textu zákona důvodem podjatosti není (viz usnesení NSS ze dne 19. 3. 2003, č. j. Nao 2/2003-18). Kromě toho své přesvědčení o podjatosti soudců krajského soudu podpírá tvrzeními o pochybeních jiných orgánů veřejné moci, které v nynější věci nikterak nevystupovaly. Žalobkyně přitom neuvedla, jakou měla mít tato pochybení věcnou souvislost s nyní projednávaným případem nebo jakou roli v nich měli hrát soudci krajského soudu.

[7] Ani skutečnost, že soudce rozhodující v řízení týkajícím se osoby blízké žalobkyni byl z projednávání a rozhodování věci vyloučen, neznamená, že by měl být vyloučen i soudce v nynější věci. Ve věci rozhodované Obvodním soudem pro Prahu 8 rozhodoval jiný soudce a jiný soud ve skutkově a právně zcela odlišné věci. Žalobkyně nadto nespécifikovala, zda má vyloučený soudce Obvodního soudu pro Prahu 8 jakýkoliv vztah k nyní projednávané věci.

[8] Nejvyšší správní soud také připomíná, že při rozhodování o námitce podjatosti nepřezkoumává správnost procesního postupu soudců v daném řízení ani jejich rozhodovací činnost v jiných řízeních.

[9] Žalobkyní zmiňované následky kybernetických a hybridních útoků na státní systémy, které se ve spojení s následky uváděných pochybení dalších státních orgánů

pokračování

„přenáší“ mezi soudy a obecně zabraňují spravedlivému rozhodování, rovněž nepředstavují důvod pro vyloučení soudce ve smyslu § 8 odst. 1 s. ř. s.

[10] Ohledně požadavku, aby její věc projednal a rozhodl tříčlenný senát složený z předsedy a dalších dvou soudců, Nejvyšší správní soud pouze stručně odkazuje na znění § 31 odst. 2 s. ř. s., který srozumitelně a jasně vymezuje, které věci ve správním soudnictví projednává samosoudce, a které tříčlenný senát. Od znění tohoto ustanovení se krajský soud nemůže libovolně odchýlit.

[11] Nejvyšší správní soud proto uzavřel, že samosoudce krajského soudu JUDr. Jan Rutsch není vyloučen z projednávání a rozhodování věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 30 Ad 7/2024. Za této situace již nerozhodoval o námitce podjatosti směřující proti dalším samosoudcům, kteří JUDr. Rutsche podle rozvrhu práce zastupují (k tomu srov. např. usnesení NSS ze dne 26. 8. 2021, č. j. Nao 153/2021-1580, či ze dne 26. 4. 2017, č. j. Nao 177/2017-76).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. ledna 2025

Tomáš Kocourek
předseda senátu